

Prima instanță: Jud. Vulcănești, I. Botezatu
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat:
S.A. Gubenco, G.P. Colev, Șt. T. Starciuc

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

01 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Tamara Chișca - Doneva

judecătorii:

Sveatoslav Moldovan, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SC,, Ridiager - SV” SRL,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 07 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de IMSP SR Vulcănești, casată hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 18 august 2015,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC,, Ridiager - SV” SRL către IMSP SR Vulcănești privind declararea contractului de locațiune ca fiind nul,

c o n s t a t ă :

La 06 noiembrie 2014 , SC,, Ridiager - SV” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către IMSP SR Vulcănești privind declararea contractului de locațiune ca fiind nul, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 01.04.2013 între SC,, Ridiager - SV” SRL și IMSP SR Vulcănești a fost încheiat contractul de locațiune a încăperilor nelocuibile cu suprafața 378,5 m², amplasate în or. Vulcănești, str. Lenin, 37.

Indică că, la încheierea contractului de locațiune IMSP SR Vulcănești l-a convins că este proprietarul încăperii, iar documentele cu privire la dreptul de proprietate sunt la examinare în Comitetul executiv al Găgăuziei.

Relatează că, a executat obligațiunile contractului de locațiune și a achitat integral plata pentru arendă, însă IMSP SR Vulcănești nu a prezentat documentele ce confirmă dreptul de proprietate, evită întâlnirile personale și introducerea modificărilor în contractul de locațiune.

Solicită anularea contractului de locațiune a încăperilor nelocuibile nr. 04/13 din 01.04.2013, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 18 august 2015, s-a admis acțiunea și s-a recunoscut nul contractului de locațiune a încăperilor nelocuibile nr. 04/13 din 01.04.2013 încheiat între SC,, Ridiager - SV” SRL și IMSP SR Vulcănești, pe motiv că, argumentele invocate de pârât întru respingerea acțiunii date sunt lipsite de temei legal reieșind din normele legale aplicabile speței date.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 07 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de IMSP SR Vulcănești, casată hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 18 august 2015, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Ca motiv de respingere a acțiunii, instanța de apel a făcut trimitere la faptul că, prin actul de inventariere a clădirilor de proprietate a IMSP SR Vulcănești pe situația la 01.01.2004 se confirmă aflarea la bilanțul de evidență secției SR Vulcănești clădirile exploatate, inclusiv și a clădirii arendate.

La 06 mai 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, SC,, Ridiager - SV” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 07 aprilie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Vulcănești din 18 august 2015 prin care a fost admisă acțiunea.

Indică că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, aplicând eronat cadrul legal în speța dată, emițând decizia cu încălcarea legislației în vigoare.

În opinia recurentului, instanța de apel eronat a admis apelul și a respins acțiunea ca neîntemeiată, deoarece a examinat cauza în mod superficial în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite.

Menționează că, instanța de apel incorect a stabilit temeiul de respingere a acțiunii, limitându-se numai la expunerea pur declarativă a acestuia fără a face trimitere la legislația în vigoare ce corelează situația de fapt și de drept din speță și în genere cu temeiul anulării contractului de locațiune a încăperilor nelocuibile nr. 04/13 din 01.04.2013 încheiat între SC,, Ridiager - SV” SRL și IMSP SR Vulcănești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată în adresa recurenților la data de 05 mai 2016 (f.d.114).

Instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 iunie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 30 martie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune

expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC,, Ridiager - SV” SRL , nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SC,, Ridiager - SV” SRL , asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC,, Ridiager - SV” SRL , ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de SC,, Ridiager - SV” SRL se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu